DODATEK

Do Nru. 31. roku 1816.

Dziennika Urzędowego Woiewodztwa Sandomierskiego.

Dalszy Ciąg Regulaminu Solnego.

§ 34.

Zeby zaś żaden Szynkarz nad to nie zyskiwał z wyszynku soli, i aby publiczności nie zdzierał, obowiązkiem będzie Władz Policyinych i Skarbowych w skutek Dekretu de datta 7 Marca 1812 r. ułożyć taxę, po czemu garniec, kwarta, pół kwarty, i funt soli przedawane bydź maią. Przy układaniu tey Taxy rachowaną naprzód bydź ma, cena soli nayblizszego Magazynu, do tey przyłączy się koszt proporcyonalny przywozki tey soli do Domu Szynkarza, wyrachowany od konia iednego na sześć Centnarów, tudzież dziesięć od sta zysku dla Szynkarza. Tym sposobem ułożona Taxa na każdy gatunek, ma bydź we wszyſtkich Miaſtach ogłoszoną, na Ratuszu, oraz na Drzwiach u Burmiſtrza przybitą, niemniey każdy Szynkarz mieyski i wieyski mieć ią powinien, tak ażeby każdy mógł przekonać się, po czemu za garniec, kwartę lub ſunt soli płacić należy, a gdyby Szynkarz drożey nad nią sol przedawał, w tedy wszyſtka u niego znayduiąca się sol skonfiskowaną, oraz Ksiązka i Koncessya iemu odebrana będzie.

Szynkarz Wieyſki szynkuiący sól po Wsiach, podlegać ma Kontrolli nayblizszego Urzędu Konsumpcyinego, winien iest stosować się do taxy w nayblizszem Mieście uſtanowioney, pod karą wyż wymienioną.

Nakonieo gdy w każdem Mieście doſtateczna liczba Szynkarzy ieſt przeznaczona do szynku Soli; zatem zakazuie się w zupełności ieździenie na Jarmarki, Targi, Odpuſty do Miaſt lub Wsi obcym Szynkarzom Koncessyonowanym w zamiarze szynkowania Solą.

T Y T U Ł V.

Przepisy dla Władz Adminiſtracyinych i Skarbowych.

§ 35

Ponieważ wszyſtkie Magazyny Solne w § 5 wyrażone, opatrzone będą w sól, i przy nich Kassy znayduiące się wymagaią zupełnego bespieczeńſtwa, zatem Władze Adminiſtracyine Woiewodzkie wydadzą ſtosówne komu wypadać będzie dyspozycyo, aby też Magazyny od wszelkiego kwaterunku wolne były.

§ 36

Zaymią się WW. Prefekci natychmiast zrobieniem Konsygnacyi Szynkarzy solnych wedle § § 27 i 28 takowe na zasadach mieyscowey statyſtyki ułożywszy, w ciągu Miesiąca iednego Kommissyi Przychodów i Skarbu podadzą w rubrykach naſtępuiących

a] Nazwiſko Woiewodztwa.

b] Powiatu.

c] Miaſta.

d] Ktòrey Klassy.

e] Nazwiſko Wsi z Kościołem Parafiąlnym.

f] Ludność Jey.

g] Jak daleko położona od Granicy.

h] Wiele było dotąd w tem Mieście Szynkarzy

i] Wiele bydź powinno podług ninieyszego Urządzenia

k] Jak się nazywaią z Jmienia i Nazwiſka pozoſtawieni

l] Wiele było we Wsi Szynkarzy

l] Wiele bydź powinno podług ninieyszego Urządzenia

m] Jak się nazywaią z Imienia i Nazwiska pozostawieni przy Koncessyach

n] Wykazanie porownania
ile było ; a
ile pozostaie Szynkarzy

Gdyby iednak przeciw ktoremu pozostałemu Szynkarzowi uczynione było doniesienie, lub zachodziło podeyrzenie o nie prawy szynk soli lub nie legalne nabycie oneyże, za takowem doniesieniem czyto przez Władzę Skarbową, czy przez Entrepryzę, Koncessya Szynkarzowi odebraną bydź powinna.

§ 37

Podług tych Konsygnacyi i wedle § 34 WW. Prefekci dla Szynkarzy solnych Taxę soli przez nich przedawać się maiącey Podprefektom podług wzoru tu dołączonego sub Nro. V za odebranem ogłoszeniem Ceny kupna soli w Magazynach ułożyć nakażą i naydaley na dzień 15 Lipca 1816 Kommissyi Przychodów i Skarbu podadzą — Taxa ta raz ułożona dotąd służyć będzie dla Szynkarzy za prawidło w przedaży, dopóki Cena kupna Soli w Magazynie taż sama utrzymaną będzie:

§ 38

Zalecą WW. Prefekci swym podwładnym dopilnowanie, aby Szynkarze Solni w Miastach i Wsiach nadużyciów z solą nie robili, wodą iey nie kropili, piasku, ziemi i Mąki dla utrzymania wagi lub miary nie mięszali, i podług żądania kupuiącego, na wagę lub miarę sol podług Taxy ustanowioney sprawiedliwie przedawali. Za nadużycia tego rodzaiu włożą odpowiedzialność szczególnieyszą Burmistrzom i Woytom Gmin, lub ich Zastępcom, którzy z Urzędów swoich za wszelkie spełniane nie przyzwoitości ukaraniu podlegać będą.

§ 39

Ostrzega się wszystkie Władze Administracyine

1) Że Sól Entrepryzy Dzierżawney z Magazynów na potrzeby Rządowe bezpłatnie braną bydź nie ma, tylko za gotowiznę.

2) Że wolność transportów Soli bez opłaty cła w wolnym Mieście Krakowie i iego Territorium iako Traktatem dotyczącym się tegoż wolnego Miasta zastrzeżona. Entrepryzie Dzierżawney zapewnioną została.

3) Że Statki i fury Entrepryzy Dzierżawney solą ładowane od opłaty drogowego, Mostowego, Grobelnego, są wolne, niemniey że też statki i fury ładowane lub do ładunku przysposobione, od Rekwizycyi Woyskowych bydź powinny wolne.

§ 40

Dozor prosty nad Magazynami Solnemi zostaie przy Władzy Skarbowey Woiewodzkiey. Rewizye Magazynów, przez Inspektorów Wydziałowych wsposobie tym iak to w latach 1811 i 1812 działo się odbywane bydź powinny, a to tym bardziey że Officyaliści solni z Kaucyi za sobą zapisanych są odpowiedzialni i Rewizyom podlegać powinni.

§ 41

Od dnia 1 Czerwca b. r. poczynaiąc, Władze Skarbowe Wojewodzkie, ani Pensyi ani Kosztów na Materyały piśmienne ani wszelkich innych wydatków do Magazynów Solnych przywiązanych opłacać nie będą, albowiem opłata pensyi Pisarzy Solnych i kontrollerów stać będzie na Etacie Kassy Jeneralney do którey Dochody Solne wpływać będą; opłata zaś Stróży, Bednarzy, Materyałów piśmiennych i t. d. do Entrepryzy należy.

Dalszy Ciąg Regulaminu w 32 Nrze Dodatku D. U.